

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MELIH4I

Akbaba

MELİH41

ECEVİT — Ayıptır beyler,
bu okları kötüye
kullanmayın!

ZE 4.

Günaydın tazelik

Terlemenin kötü sonuçlarına karşı
çaresiz kalmayın.

Odorono kullanın.

Çiçekler gibi
tertemiz koksun vücudunuz
gün boyu.

Evde, işte, yolda
"Günaydın", desin insanlar tazeliğinize.

Gecenize de uzasın
sabahın tazeliği.
Odorono güveniyle
rahat edin.

odorono
deodorant spray

*"anında tazelik
sürekli tazelik,"*

KOPAS Kozmetik Pazarlama ve Sanayii A.Ş.
PK. 130 Levent - İstanbul/Tel.: 64 23 77

ACIA

Akbaba

Kurucusu :

Yusuf Ziya

ORTAÇ

Yıl : 54 — Cilt : 31 — Sayı : 29 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 14 Temmuz 1976 — Fiyatı 250 Kuruş

Tatiliniz nasıl geçiyor?..

ŞİMDİ kiraz mevsimi. Önce şaka olarak başlayan bir konunun üstüne sonradan daha bilimsel bir biçimde eğildik. Kirazın kilosu yirmiyle otuz lira arasında. Bir kiloya, iriliğine göre 160 ile 220 arasında kiraz tanesi giriyor. Bu ne demek biliyor musunuz? Orta boy bir kirazın tanesi onbeş kuruş demek.

Sanırsınız kiraz yerken biraz daha düşünceli olursunuz bundan sonra.

Denize giriyor musunuz?

Artık sudaki mikropların sayımını yapmaktan vazgeçtiler. Çünkü böyle incelemelere gerek kalmadı. Santimetreküpteki bakterî sayısı yerine, metrekaresindeki gözle görülür zibillik oranına bakılıyor.

Haliç falan gibi çoktan gözden çıkarılmış bataklıklardan söz etmiyoruz. Boğazi düşünelim sözgeli. Akıntı sayesinde bolca temizlenen bir doğal kanal. İşte Boğaz'da bir sandal gezisi sırasında kısa bir sürede göze çarpanlar:

Yarım düzine gül, tahta parçaları, karpuz kabuğu, ekmekek, şişe mantarı...

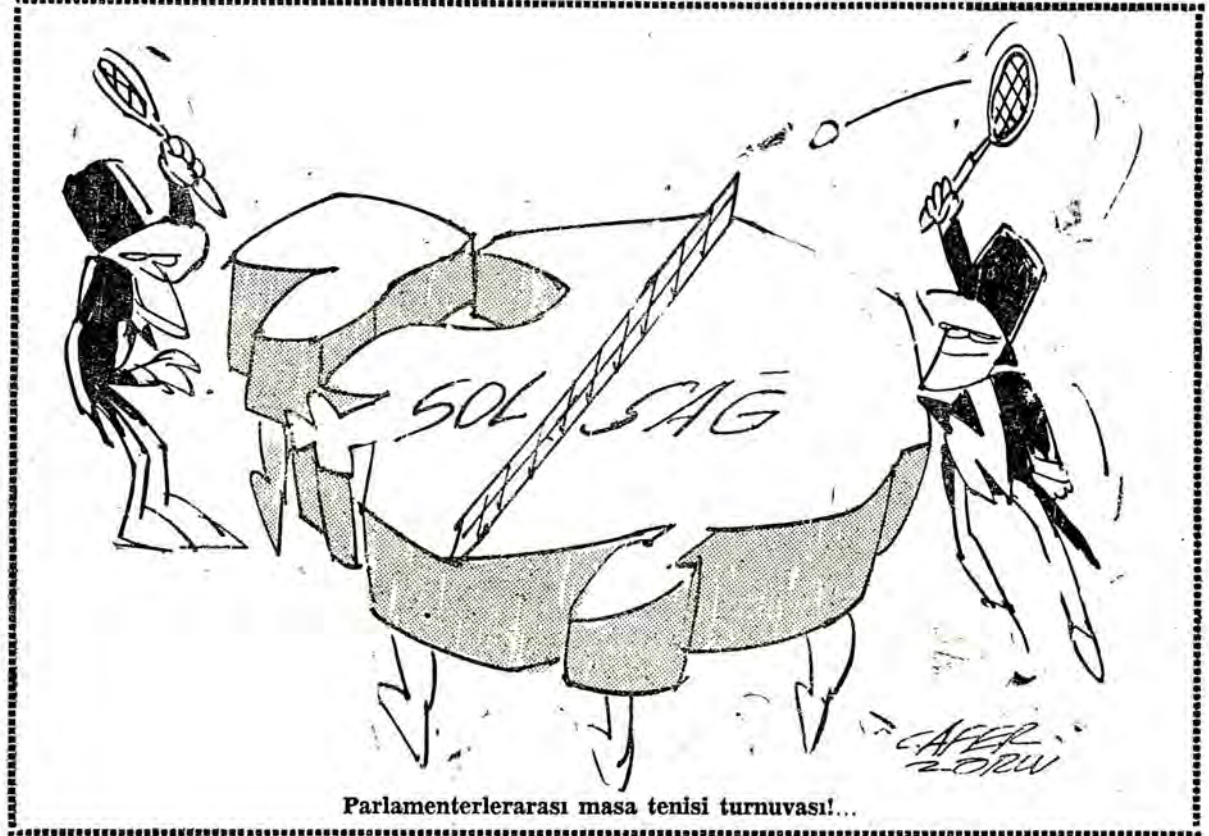
Bunlara ek olarak, kirazlar konusunda yukarıdaki bilimsel incelemeyi yapan kişilerin suya attıkları çekirdekler...

İstanbul'da belediye işçilerinin ve otobüs şoförlerinin grevleri pek etkili olmadı.

Grev kırıcısı aramaya gerek yok.

En büyük kentimizin ulaşım, temizlik elektrik, su falan gibi hizmetleri normal durumlarda bile öylesine anormal ki; grev olsa ne olur, olmasa ne olur?

Geçenlerde ellinci iş yılını kutlayan girişimcimiz sayın...

Parlamenteilerarası masa tenisi turnuvası!...

Koç ve Koç Grubu'nun, «Time» dergisinin 5 Temmuz sayısında iki sayfalık bir duyuruları var. Ana temalarından bazıları:

Kurucumuz hâlâ başkanımız...

Türkiye'deki en büyük özel şirketiz ve başkanımız en büyük hissedarımız.

Gemi yapımından başka hemen hemen her işle uğraşıyoruz.

En büyük yeteneğimiz satıcılığımız. Perakendecilik de yaparız.

Bay Koç, çok dil bilen yönetmenlerine Türkçe olarak yazdığı direktiflerle yönetir şirketi. Zaten Bay Koç'un bildiği tek dil Türkçedir.

Bir bakıma Türkiye ve Bay Koç aynı şeydir.

Falan...

İyi güzel... Çoğu gerçek söylenenlerin... Ama akla takılan birçok soru var.

Sözgeli. Neden gemi yapımıyla uğraşmaz Koç Grubu ve bunu neden reklâm konusu yapar?

Kayınbiraderlerin öyküsünü duyduunuz mu?

Almanya'da çalışanı öbürüne akıl vermiş:

«İkimiz de boşanalım karlarımızdan. Ben seninkiyle evlenip yanımda Almanya'ya götüreyim.

Orada boşarım. Sonra sen yeniden onunla evlenip kolayca Almanya'ya gelirsin.»

Plân güzel ve ulusal kurnazlığımıza uygun. Ama evdeki hepsa bazı küçük aksamlar olmuş sonradan. Almanya'ya giden «gelin», yeni kocasından memnun. Boşanmıyor.

Eski kocası neye yansın? Yitirdiği karısına mı, Almanya'ya gidemediğine mi?

Size güzel bir yaz dilerken fazla kiraz yememenizi de bir kez daha hatırlatırız. Midenize dokunacağından değil yalnızca.

AKBABA

265 sayılı yasanın 29'uncu maddesine göre hareket edilerek başbakanın demeçleri bir kitapta toplanmış. Bu kitabın basımı için üç buçuk milyon lira gittmiş. Şimdi şom ağızlı muhalifler ve de vatanın kalkınmasını istemeyenler diyorlar ki, «Efendim nasıl olurmuş da, başbakanın demeçleri, turist celbi maddesine dayanılarak kitap halinde bastırılır ve üç buçuk milyon Türk lirası çarçur edilir?»

İstemiyorlar efendim, şu muhalif takımı nedense bu memleketin kalkındığını istemiyor. Beyler, biraz aklınızı başınıza toplayın, dökün eteğinizdeki taşları sadede gelin, gerçekleri görmeğe çalışın. Alın bugün ele Yunanistan'ı, Yunanistan'ın turizmnden gelirli büyük mü büyük, pekiyi niçin turistler benimsiyorlar Yunanistan'a gitmeyi, niye benimsiyorlar İspanya'ya gitmeyi, İtalya'ya gitmeyi? Denizse bizim denizlerimiz onlardan geri kalır mı, doğa güzelliğiyle, onları kat kat geçer bizim ülkemiz doğa güzellikleri bakımından. Öyleyse, oralara niçin turistler akın ediyorlar? Belli değil mi, turistik tesisleri çok, bakımlı ve temiz.. Turist ne arar, temiz otel, temiz yatak, temiz banyo, temiz yemek... Pekiyi biz bunları bugüne değin başarabilmiş miyiz, yo hayır... Eee, öyleyse turisti başka yünden çekmek gerek ülkeye. İşte, MC bunun için çalışıyor, ama muhaliflerde bunu düşünecek kafa nerede? Adamı otelinle, temizliğiyle, kuruşlarıyla çekemezsin ülkeni, o zaman çekecek başka şeyler düşünmen gerek. Sorarım sizlere, bugün Türkiye'de küçük büyük, tümümüzün mutsuz günlerini yüzümüzü güldüren nedir Demirel değil mi? O televizyona çıkınca, küçük büyük, televizyonun başına koşmuyor muyuz, çocuklar bağırıyorlar mı sokakta futbol oynayan arkadaşlarına, kocalar bağırıyorlar mı multifaktaki karılarına, «Koş koş, televizyon da Demirel gerdan kırıyor» diye? Hangimiz yadsıyabiliriz bunu, hangi vicdan, hangi karamış vicdan bu gerçeği yadsıyabilir? Demirel dolurmuyor mu şaban marka en güzel gösteren televizyonlarımızı? Başını bir yandan bir yana atarken, gözlerini belirtirken topumuz bir-

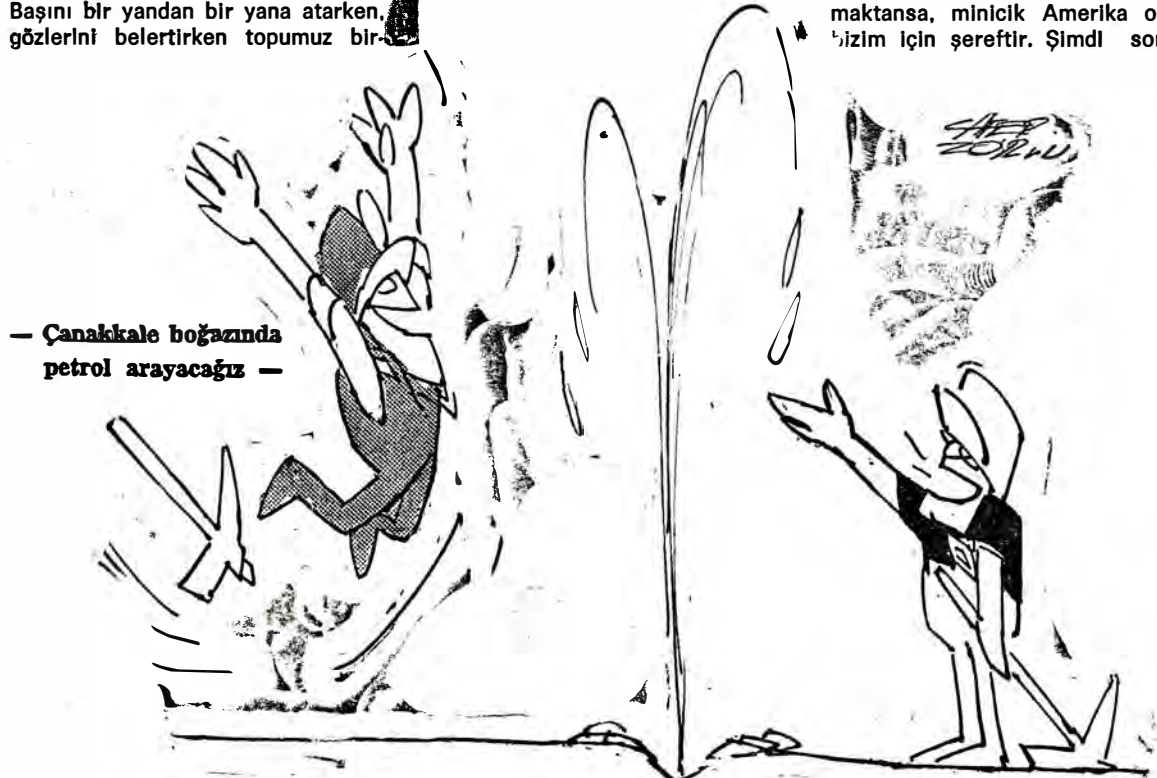
Durdum divana uydum Televizyona

den, «Aşkolsun şu adama, bu adam da olmasa yüzümüz hiç gülmeyecek» demiyor muyuz? Kaz adımlarla tören kitalarını denetlerken nasıl da çocuk çocuk, nine dede ayağa kalkıp, onun yürüyüşünü odalarda, salonlarda taklit ediyoruz? Haydi hayır deyin, haydi yadsıyın bakalım?... Daha geçenlerde benim büyük babam, Demirel gibi yürüyeyim derken kalçasını çıkardı. Ben kendi adıma, onun o yürüyüşünü Şarlo'nun Hitler filminde gördüm bir, bir de Jeri Levis'in kabak tarlasına paraşütle düştüğünde ayağına balkabakları geçmiş olarak yürürken... Demek bu anlı şanlı yürüyüşü dünyada yalnız iki büyük komedi sanatçısı yapılabiliyor. Bir de bizim Demirel... Ya o başka devlet büyüklerinin yanındaki duruşu... Ah o duruş ah... Etkilemez mi yani turisti bu duruş, dünyaya, uçana kaçana borcumuz var, ama başbakanımızın o soylu, o kendine güvenli duruşu hangi turistin ağızını şaklatmaz, «Cak cak, adama bakın yahu, hem borçlu, hem güçlü» demezler mi? O duruşu izleyen günlerce onun etkisinde kalır da, doktorca diyelim, tortikolls olur, yani kelle hak getire, ne sağa döner, ne sola, baston yutmuş gibi olur... Ya o İspartaca İngilizcesi? Hey muhalifler, hey herşeyi beğenmez, ökünüz altında buzağı arar beyni yıkanmış muhalifler, kulak verin biraz bu İngilizceye. Turist enayi mi, bilmez mi yani bizim Demirel'i dinler dinlemez gel git illerde İngilizcenin yerini İspartaca'nın alacağını. Az mı önemli turist için bu? Ya adam oturur bundan böyle harıl harıl İspartaca çalışırsa? Gerçi gramersiz, vurgusuz bir dil İspartaca ama, öğrenmesi çok zor, içinde ne sözcükler var ne sözcükler? Va mı bunun başka türlü izah taazi, tüülü çeşitli, Huak Puartisi... Alın işte, salt üç bunlar... Diyelim ülkede otel yok, temiz yatak yok, ama Demirel var. Turist geldi, iniyorlar gemiden, millî oyunlarımızı oynadık, yani adamlar hemen bağırılmazlar mı, hani o kitapta yazılanlar, hani o adam? İşte önmünde... Gerdan, ense, ve de göbek ve de baş, hem de kaş... Şimdi onca yabancı devlete borçlanıp turistik kuruluşlar mı yaparsınız, yoksa eldeki bir elemanla yetinir misiniz? Size soruyorum muhalifler, hangisi daha kârlı bu işin? Ama sizin kafanız çalışmaz ki. Adam hangi fedakârlıkların peşinde, siz neyin peşindesiniz? Hayır ama, gün gelecek, bu millet kimin haklı, kimin haksız olduğunu anlayacak. Oy zamanı göreceksiniz, halk sandık başına koştuğunda göreceksiniz. Küçük Amerika değil miyiz, elbette... Büyük bilmem ne olmaktansa, minicik Amerika olmak bizim için şereftir. Şimdi soruyo-

rum muhalifler, beyler, bugün Amerika'da en şanslı aday kimdir? Bir komedi artisti değil mi? Alın bakalım, haydi verin şimdi yanıtınızı? Aslına bakarsanız biz komedi yönünden kalkınacağız, evet benden başka hiçbir kimse bugüne değin bunu söylemedi, çünkü akıllarına gelmedi. Evet beyler, komediyle kalkınacağız. Şu andaki komedi, kalkınmamız için yeterli değildir. Çok, daha komedileşmeliyiz. Elimizde yeterli derecede elemanlarımız var. Alın Erbakan hocayı haftada iki baraj temeli, bir fabrika temeli atıyor, hem de bütçede beş kuruş para olmadan. Sorarım size, Allah aşkına hangi turist ilgilenmez bu konuyla? Beş kuruşsuz baraj ve fabrika yapımı, turist için büyük bir komedidir. Turist, komediye bayılır, çünkü adam eğlenmek için onca yolu tepmektedir. Erbakan hoca, bu konuşmalarıyla büyük turistik yatırımlar yapmakta, ülkeye turist celbi için çalışmakta, ama ne yazık ki, bunlar, bu konuşmalar muhaliflerin yüzünden 265 nolu yasanın, 29'uncu maddesine göre bir kitap haline getirilememektedir. Halk bunun hesabını muhaliflerden soracaktır. Gün gelecek, şamar vurur gibi suratlarına vuracaktır... Alın Feyzloğlunu ele, adam niye çalışıyor o denli, salt ülkeye turist celbi için değil mi? Yok arkadaşlar yok, ülkeye turist celbetmek çok güç. Ama, başarmağa çalışıyorlar, hiç olmazsa ellerinden geleni yapıyorlar. Adamcağız salt turist celbi olsun diye ödünç milletvekilleri alarak grup kurmadı mı? Salt yine turist celbi için hangi rengi gösterirseniz gösterin, kırmızıdır demiyor mu? Bayılır turistler böyle şeylere. Koy adamin önüne sarıyı, sana kırmızı desin, koy maviyi, kırmızı desin. Dünyada komedi oynayan profesörler, hem az bulunur, hem de hiç bulunmaz. Ama bizde var. Niye komedi oynuyor adam, vatan millet aşkına. Ya Türkes, tastamam turist celbi için çalışmakta, hilesiz hurdasız. İşin içinde hile hurda vardır diyenler yanılıyorlar, ve hattâ gaflet, hiyanet, dalâlet içerisinde dirler. Ben çok eskiden bir film görmüştüm, adı, «Gündüz İnsan, gece hirt» idi. Bizim filmciler yanlış çeviri sonucu böyle piyasaya sürmüşlerdi filmi, filmin asıl adı, «Gündüz İnsan, gece kurt» idi... Tüylerimiz diken diken izlemiştik bu filmi. Şimdi filmin canlısı sokaklarda oynanmakta. Böyle canlı bir filmi perdesiz makinasız açık gözlerle sokaklarda izlemek, turist için büyük bir olaydır. Turist heyecanı sever. Ayrıca, bu işin komedi yanı da var, isteyen turist heyecanlanır, isteyen turist de komedi yanını görür, güler... Buradan Turan'ı kurtarmak, az buz komedi değildir turist için, turist celbi için? Ama hani nerede Türkes'in konuşmalarının yayınlandığı kitap?..

Hayır beyler, bana kalırsa, kitap çok kalın olmalı, kapağı bir televizyon koymalı, televizyon önünde Süleyman Demirel, Erbakan Hoca, Turan Feyzloğlu ve Türkes ellerini kavuşturmuş olarak görür mell... Altında da şu yazı olmalı, «DURDUM DİVANA, UYDUM TELEVİZYONA». Siz o zaman celbe bakın, ne turistler celbedilir ülkeye, ne turistler...

Muzaffer İZGÜ

— Çanakale boğazında petrol arayacağız —

— Petrol değil o şehit kanı!...

Hüsnü'nün balonları

NEDEN SATILMADIĞI

ANLAŞILDI

Geçimini balon satmakla kazanan Gariban Hüsnü adında biri..

Satmak için on beş balon almış, elinde kalan dört balonu, müşteri olanlara satmamakta ısrar etmiştir. Neden satmadığını soranlara: «balon benim, ister satarım, ister satmam» demiştir.

Bu lâfa bozulan müşteriler Hüsnü'nün elinden balonları zorla almak istemişlerse de... Yetişen Güvenlik kuvvetleri olayı kısa zamanda bastırmış.. Fakat Hüsnü'nün balonları neden satmadığı Kamu oy'unda büyük merak uyandırmıştır. Baş vurduğumuz ilgililer: Hüsnü denen herifi büyük bir dikkatle takip ettiklerini söylemişlerdir. Ancak olay bu gün aydınlığa kavuşmuş Hüsnü'nün balonları neden satmamakta ısrar ettiği meydana çıkmıştır.

MALLARIMIZ EL DEĞMEDEN HAZIRLANMIŞTIR

Siz de mallarınızı el değmeden hazırlamak istiyorsanız «Temiz marka» eldivenlerini kullanın

Hüsnü'nün balonları neden satmadığını Kamu oy'una açıklarken görüyorsunuz..

Bilim adamları hâlâ Nazan'ın ayağında kilot durmayışını yer çekimine bağlıyorlar ve bu görüşlerinde ısrar ediyorlar. Nazan'ın kocası Rifki Külyutmaz ise, bakın bu konu da ne diyor: «Peki, lâstığı gevşemiş olamaz mı?»..

Ayağında kilot durmayan Nazan, kilotlu çorap ta giymiyor!..

Nazan hanımı evinde üzgün ve de süzgün bulacağımızı beklerken, aksi oldu sevgili okurlar... Bizi kapıda pür neş'e karşıladı. Hemen konuya girdik:

«Nazan hanım» dedim. Herkes birşey söylüyor... Siz, ayağınızda kilot durmayışını neye bağlıyorsunuz?..

(Valla) dedi. «Neye bağliyyayım bilmem ki...» «bir de kilotlu çarabı denesiniz» dedim. «Faydasız» dedi. Ve ilâve etti. Sizleri meraktan kurtarayım bari.

Ben, sabah, öğle, akşam bacaklarımı (Ak - pak) sabunuyla sabunlarım.

(Eh, ayol) dedi. O bacakta kilot durur mu hiç? Bak, sür eleni bacaklarıma... Nasıl, yağ gibi kayıyor değil mi? sürdüm elimi, gerçekten de bacakları yağ gibi kayıyordu sevgili okurlar!...

Beni, kapıdan uğurlarken, «siz de (Ak - pak) sabunlarını kullanın» diye bir ses geliyordu kulağıma...

ORMANLARIMIZI

KORUYALIM

(KILLI CEVRİYE)

AMERİKA, EN BÜYÜK AMERİKA EN ÇILGIN

GEÇEN yılın Nisan ayında kovboyun biri yetkililere başvurdu. Evlenmek istiyordu. İşteği geri çevrildi, çünkü gelinin yaşı küçüktü. Dolly sadece sekiz yaşındaydı ve Kolorado yasalarına

göre gerekli olan kan testlerini de yaptırmamıştı

Altmışaltı yaşındaki kovboy açıkladı: Gerçekten evlenmek istemiyordum Doll ile. Amacı, yakın zamanda aynı cinsten dört çifti evlendirmiş olan yargıcı protesto etmektir. «Eğer,» diyordu, «bir erkekle başka bir erkek, bir kadınla başka bir kadın evlenebilirse; ben neden Dolly ile evlenemeyeyim?»

Dolly, kovboyun atıydı. Kovboy evlenme teklif etmiş, at «Olmaz,» dememişti.

Yukarıdaki olay ne benim, ne de başka birinin uydurması değil. UPI Ajansının 17 Nisan 1975 tarihli gerçek bir haberi.

Son zamanlarda dünyanın her yerinde aynı durum var. Yani okunan şeylerin gerçek mi uydurma mı, şaka mı ciddi mi olduğunu kestirmek gerçekten zor. Yakında gazeteler haberlerinin başına yer ve ajans adından başka bir de «Ekmek çarpsın ki gerçekten böyle oldu!» diye yazarlarsa şaşmamak gerek. Kısacası dünya yavaş yavaş iyice yol veriyor keçilere ve Sam Amcam da çilgınlık yarışında başı çekiyor.

SINIRLI SAVAŞ NE DEMEK?

Vietnam savaşı, Amerikan halkının yaşantısı ve felsefesi üzerindeki etkileri ile kolayca unutulamayacak bir oluşum. Amerikan halkı, kendi toprakları üstünde savaş görmemiş — hiç değilse iç savaştan bu yana — şanslı bir halk. «Savaş» sözcüğünün anlamı bilmiyor ama, yaşanmamış gerçekler kuru bir kav-

ramdan öteye gitmiyor. Durum böyleyken günün birinde Vietnam trajedisi başlıyor.

Yüzbinlerce Hindicinin yanı sıra onbinlerce Amerikalı genç de ölüyor durmadan. Tanka, tüfeğe, alev makinesine karşı; kazıklı tuzaklar, ilkel silâhlar, eşi zor görülür bir direnme gücü...

Vietnam'a giden Amerikan gençlerinden çoğu dönmemeye başlıyor. Dönerler gördüklerini, yaşadıklarını anlatıp yeni bir kültürün oluşumu-

gının, Amerika'nın Vietnam'da nükleer silâhlara başvurmamasının, sınırlı bir savaşla yetinmesinin olduğunu savunuyor.

Sınırlı savaş ne demek?

Bu sorunun en güzel karşılığını, bizde «Hasbi Tembeler» diye bilinen «Beetle Bailey» adlı resimli roman kahramanından almıştım.

Çavuşa soruyor Hasbi:

«Atom çağında olduğumuza göre, bu siperleri kazmamıza ne gerek var?»

Çavuş yanıtlıyor:

«Atom çağında olsak bile, sınırlı savaşlar için siperler gerekli.»

Bir başka er, Hasbi'ye yöneltiyor soruyu:

«Sınırlı savaş ne demek?»

«Sınırlı savaş, düşmanın seni bir parçacık öldürmeye çalıştığı savaştır,» diyor Hasbi.

«Bir parçacık» öldürülmek...

Günümüzde her ulus bir parça öldürüyor, bir parça öldürülüyor.

Tümünden öldürüp tümünden öldürmemizin önüne geçecek mi bu? Ders alan var m'ola?

FİDO VE GRİSTİNA

«New Yorker» Amerika'nın paralı ve züppece bir kesimine yönelik, ama yazıları ve çizgileriyle oldukça iyi nitelikte bir sanat dergisi. Her şeyi bırakıp sırf reklâmları o-

kusanız paranızın karşılığını alırsınız sanırım.

Bebeğinizin kundağı için elmaslarla bezenmiş bir çengelli iğne mi arıyorsunuz? Milyoner büyükbabanızın resmini duvara asmak için bir altın çivi mi? Kimsenin oturmaya cüret edemeyeceği, her biri benim bir ayda kazandığımı iki katı fiatta garip görünümlü koltuklar mı? Ateş pahası porselen biblolar mı? İşte bütün bunları kimin sattığını «New Yorker» dergisinin ilanlarından öğrenebilirsiniz.

Bunların yanısıra bir başka duyuru türüne de sık sık rastlayabilirsiniz bu dergide. Uluslararası yardım derneklerinin iane toplamak için verdikleri duyurular... Bunlara genellikle aç görünümlü bir çocuk resmi eşlik eder. «Bir çocuğa iyi bir gelecek kazandırmak ister misiniz? Öyleyse şu adrese biraz para gönderin» falan...

Elimde bu dergiden kestiğim bir yaprak var şimdi. Yaprığın bir yüzünde köpeğiniz Fido'nun tasmasına takacağınız bir madalyonun ilanı

görünüyor. Fido'nun ismi, Fransızca biçimiyle yazılmış madalyonun üstüne:

Madalyon gümüş. Bir yanına köpeğinizin adı yazılacak, bir yanına sizin adınız. Madalyonun flatı, üstüne yazılacak yazı için vereceğiniz para, posta ücreti ve alım vergisini topladığınızda tümü oniki dolar kadar bir şey tutuyor. Sudan ucuz.

Sayfanın öbür yüzünde çift sütun, tam boy bir duyuru: Kirli yüzlü, esmer bir kız çocuğu. Bolivyalı, Guatemalalı, ya da Şilili olabilir. Altındaki duyurunun özeti:

«Amerika'da sıradan bir köpek Cristina'dan daha iyi beslenir. Cristina çöplükte ne bulabilirse onu yer. Ayda oniki dolar göndererek uzak ülkelerden birinde bir evlat edinebilir, yüzünü görmesiniz bile zavallı bir çocuğu sürünmekten kurtarabilirsiniz.»

Buruk değil mi bu?

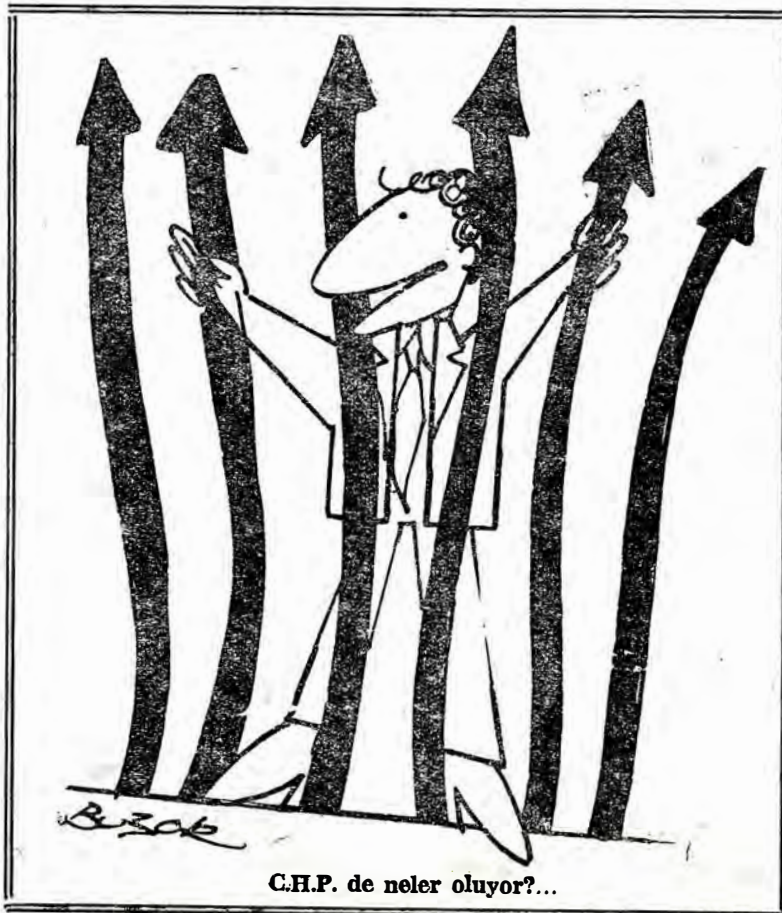
Sayfanın bir yüzünde yağ derdindeki kasap, öbür yüzünde can derdindeki keçi...

Bu hep böyle sürecektir mi?

Yeryüzündeki «Phleaux»larla Cristina'ların yazgısı hiç değişmeyecek mi?..

Sulhi DÖLEK

Haftaya: Sivri Buluşlar Ülkesi.

C.H.P. de neler oluyor?...

EN ÇOK SEVDİĞİMİZ

Nurettin Tırker

— En sevdiğim şeyler; müzik, okumak, bilmediğim — görmediğim yerleri gezmek, sinemaya, tiyatroya gitmek, kızlarla arkadaşlık etmek.

— Sevdiğim şeyi ayrıcalık üstüne değil de, tüm ayrıcalıkları heyecan yapan bir bireşim üzerine kurmak istiyorum. Karanlıkta binlerce el size uzanmış ve siz bu ellerin tek tek ayrımlarını yapıyorsunuz. Daha iyi şöyle açıklayabilirim: Biri boğazınızı, biri belinizi, biri elinizi, biri şeyinizi tutmuş. Çok affedersiniz sözlerimden lütfen başka anlam çıkarmayın. Söz geliş şey oldu. Ama, bu eller sizden, size alt bir şeyleri koparmak istiyor. İşte, kurtuluş savaşınızın amacı ve aradığınız heyecanın kökeni burada. Ne yapıyorsunuz. Tanıyorsunuz o elleri, tutuyorsunuz ve kopmaktan, parçalanmaktan kurtulmayı yaşıyorsunuz. Bunu hayatın her adımında, günlük yaşamın her saatinde ev'de, sokakta, işinizde uygulamak o kadar eğlenceli ki... Görüyorum ki, hâlâ anlamsız mı desem, hani ne demek istediğimi anlamadan — hayallah — galiba anla-

tamadım size; ben kendimi tanıdıkça seviyorum yaşamı. Yaşamda heyecan vermeyen hiç bir şey yoktur, diyorum. Ve bu yolla kendim oldukça tümleşiyorum, büyüyorum, kabuk çatlatıyorum geriniyorum, genişliyorum. İşte sevdiğim en güzel yanıdır... Somut bir örnek mi dediniz? En çok... en çok neyi seviyorum. Pekli, ben deminden beri boşuna mı konuştum? Neydi o söylediklerim? Hiç bir anlam çıkaramadınız mı? Yazık, çok yazık sizin gibilerine. Kültürün kaba çizgisinde varsayımı yaratıkları. İnsanı işleyen insan-sızlar. Ne bilirsiniz yaratıcı olmayı? Kimsiniz siz? Gözlerime yapışan çamur gibi atılacak... Ah, neden ağlamıyorum bu acıya? Gidin... Çiçekler içerisinde diken gibi kalemsiniz. Bir kadına... Durun gitmeyin.

— Yurdumu severim, âilemi severim, işimi severim, sağlığı-mı severim...

— Sevgi nedir? Tanımında seçenek yatan bir baskı. Diyalektik kaynaktan arırsanız, vurguladığı duygusalılık mantığa ulaşıyor. Kişinin tutku içeriğinde bir yeri var mutlaka. Ayı ayrı sempotonlar bileşiği bir molekül atmosferine bürünüp, sizi seven sevmeyen bir titreşime adapte ediyor. Sevginin kaynağında fiziksel olay kadar, midenin kimyasal yapısı da etkilidir. Beyin monorşislı ayrı bir talihsizlik. Sevginin düşmanı...

— En çok onu seviyorum. Şindilerde...

— Valla, herkesin sevdiği şeyleri ben de severim. Güzel bir yemek niye sevilmesin? Güzel yemek hangisi? Ne bileyim, hani etli olsun da nasıl olursa olsun. Yanında soğanı, şöyle mis gibi kokuyor, burnun kaşınırken dumanlar gözüne geliyor...

— Bak arkadaşım, ben her zaman mertçe, erkekçe konuşmayı severim. Şimdi de öyle konuşacağım. Demek ki ben önce seviyorum. Bir de o var ya, o... Onu sevmeyen erkek yoktur. Dünya onun üstüne kurulmuştur, diyenlerdenim. Şeyine düşün değilim. Normal... Normal ama, nasıl olacak bu iş? Dur kardeşim, hemen bozulma, bi dakika. Ne sabırsız adamsın be. Pekli, niye soruyorsun öyleyse? Sor-dun, dinle, al cevabını. En sevdiğim... Ne inekler var be...

— En çok annemi, babamı, kardeşimi, öğretmenimi seviyorum...

— Aaa, o benim canım canım. Şöyle şuramı açıp içine sokacağım geliyor. Tüylerine yüzümü kapatıp saatlerce dalarım. Yavrucuğum, hiç kımıldamaz. Rahatsız olacağını anlayınca teslim olur bana. Beni mutlu etmek için küçücük diliyle yüzümü falan yalar. Ah, canım benim. Banyoda bile ayrılmaz yanımdan. İnanmazsınız sırtımı sabunlar. İster miydiniz görmeyi? Çok ya-

zık, fotoğraf makineniz yok. Yaa, sırklerdeki o köpekler benim canımın yanında bir hayâlet. O benim...

— Akşamcıyız malûm. En çok şunu severim desem ayıp olur. Eh, o gün rakı, bu gün şarap, yarın ispiro... Bunları düşünecek kadar tecrüben varsa ukalâlık yapmaya gerek kalmaz. Anlatıldım mı arkadaşım. Severim, hepsini severim...

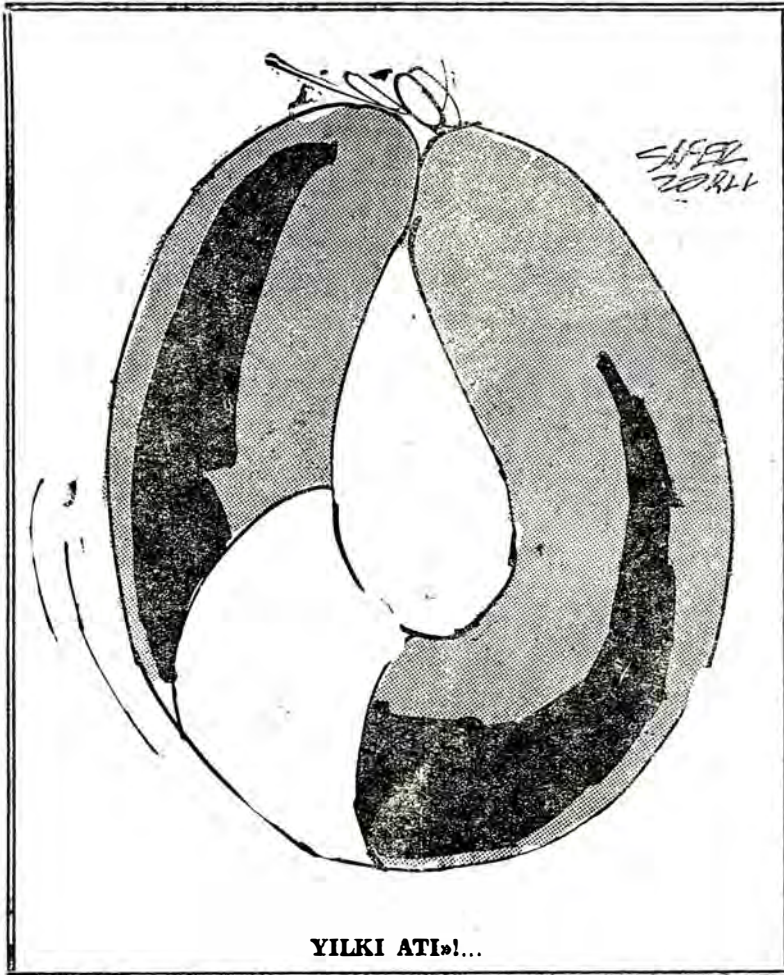
— Benim yaşımdaki bir adam en çok karısını sever evlâdım...

— Söz aramızda âbl; sol elimde direksiyon, sağ elimde raconu ortaladım mı, gaza bir topuk... Sen, sen ol da sevmeye be âbl. Ne gidiştir o gidiş...

— Çok sevdin, az sevdin... N'olmuş yanı? Var mı bunun bir yararı? Bırak şu boş şeyleri be kardeşim...

— Bıktık artık şu burjuvazi tekerlemelerinden. Niye sormuyorsunuz, en sevmediğiniz şeyler nelerdir diye? Eleştirinin yapısal yararına katkınız olur bârl. Anladık, tamam tamam...

— Bu gün glt, yarın gel kardeşim.

YILKI ATİ!...

— Madem ki denize girecekti, ne diye bu ıssız yere geldik sanki?...

NEŞELİ FIKRALAR

ÖTEKİLERE DOKUNMA

Gece sabaha kadar ağrıdan kuvrandıktan sonra sabahleyin Diş Tabibine gitmişti.

Doktor sordu:
— Hangisi ağrıyor acaba? Şu mu?
— Galiba o, çek gitsin.
Diş gitmişti ama, ağrı duru-
yordu:
— Yanındakinin de hesabını

gör, doktor.
Nafileydi. Ağrı kesilmiyordu bir türlü:
— Sağdakinin de işini bitir.
— Soldakinin de anasını belle.
Hastanın ağzında zaten 7 tane diş vardı. Bunların hepsi git-
mişti.
Doktor:
— Şimdi durum nasıl? diye sordu:
— Tamam. Geçti ağrı. Penseyi elinden bırak artık. Öteki diş-
lere dokunma!

DELİCE

Akıl hastanesinden onbeşgün önce taburcu edilmişti. Yine aynı yere dönüyordu.

Doktor:
— Yahu, dedi, altı ay burada kaldın. Gerekli tedaviyi yaptık. İnsan bu kadar çabuk sapıtır mı? Söyle bakayım, şimdi de neyin var?
— Hiçbir şeyim yok!

— Öyleyse ne diye seni getirdiler buraya?..
— Sorma doktor, halt etik. Durup dururken bir güzele delice aşık oldum!...

OKKALI

Kahvede garsona seslendi:
— Bana bir okkalkahve getir!
Garson özür diledi:
— Maaşlefe arzunuzu yerine getiremiyeceğim beyefendi... Ok-
ka da, arşın da yürürlükten kalkalı çok oldu...

TV. DE GÜNE BAKIŞ

SAYIN seyirciler, ama başımdaki saçların tellerini sayma-
yın. Sonra değer nazar. Günlerden bugün pazar. Önce iç
olaylara atalım nazar. Güne ters yönden bakmazsak Şaban
beyden iştiriz azar.

Evet sayın seyirciler yine boynuz kulağı aştı. Karşıt gruplar
birbirine sataştı. Ortayolcular aşırı sola vermeyince yüz, sağda-
kilerin sabrı taştı. Damdaki kediler, sabah kahvaltısı olarak üç
gencin başını yediler. Ölenlerden sual olunmaz. Öldürenlerden
hesap sorulmaz. Sular temelli bulanmayınca durulmaz.

Bilindiği üzere Türkiye kalkınmadadır hızla. Bu ilerleyişe
kalkınma demek değildir fazla. M.C. hükümeti sonuca doğru git-
mektedir tam gazla. Çağdaş uy-
garlığa erişeceğiz dua ve de na-
mazla.

Biraz da aşağılara inelim. Yurt
tan gelen haberlere kısaca de-
ğinelim: Doğubeyazıt'taki «Unu-
tulmuşlar köyü ilkokulunun da-
mı aktarıldı. Vandaki karakol
binası badana ettirilerek kalkın-
madaki son hedefe varıldı. Ada-
na'da üç meyhanenin temelleri
atıldı. Somsunda iki kahve ha-
ne açılarak, üretime katıldı.

Unutulmasın yalnız. Nüfus
plânlanmasına da verildi huz.
doğum edilemeyince kontrol.
Silâhlara düştü rol. Grav...
Grav... Üniversite koridorların-
da başlatıldı insancıl av. Böy-
lece tüketimi azatmaya yöneli-
yoruz. Hergün üç beş kişi eksil-
iyoruz.

Sayın seyirciler, Güne, dine,
imana müezzine imama bakış
programımıza burada veriyoruz
nihayet. Hepsiniz olunuz Allaha
emanet!..

— Boş ver pantalonu.. Müdür bey pantolona değil, saate bakar!...

Daire'ye geç kaldım...

ECEVİT'İN YAZMADIĞI ŞİİR

Hükümet oluyorduk çeyrek yüzyıl sonun-
da,
Erbakan'ın yüzünden ömrü azdı onunda.
Oyları toparladık «Akgünler» diye diye,
İktidarı kaptırdık M.C. adlı kediye.
Sağcılar birleştiler geçtiler karşımıza,
Silâhlı militanlar diktiler başımıza.
TRT kıratlaştı mikrofonlar kişniyor,
Karataş «Ekranları millileştirdim» diyor.
«Aşırı sosyalistler bizden değildir» dedim,
Onlardan çektiğimi nasırımdan çekme-
dim.
Düzen değişsin derken herşey kayboldu
toptan,
Eşitlik sağlanmakta çivili sopa, coptan.
Sürç-ü Lisan ettimse, okurum beni affet,
Tek umudumuz kaldı: şiirle muhalefet!..
B. E.

GÜNCEL ATA SÖZLERİ

* Akılsız başın cezasını ayak-
lar, akılsız iktidarların cereme-
sini de onlara oy veren avanak-
lar çeker.

* Garip kuşun yuvasını Allah
yapar. Garibanın gecekonduğunu
Belediye yıkar.

* Deve bir akçe... getir. Deve
bin akçe... karaborsacıya götür.

* Atın ölümü arpadan, poli-
tikacının ki maaş zammından
olsun.

* Bir kahve kırk yıl hatırlan-
maya değer. Lüks bir gazinoda
içtiyseniz eğer.

* Köprüler yaptırdım gelip
geçmeye. Yüzlerce baraj kur-
dum, su bulamam içmeye.

* İyilik yap denize at. Balık
bilmezse halk bilir.

* Kızını dövmeyen, dizini dö-
ver. Oğluna öğüt vermeye kalk-
ma. Sonra sana söver.

* Her horoz kendi çöplüğün-
de, her politikacı seçim bölge-
sinde öter.

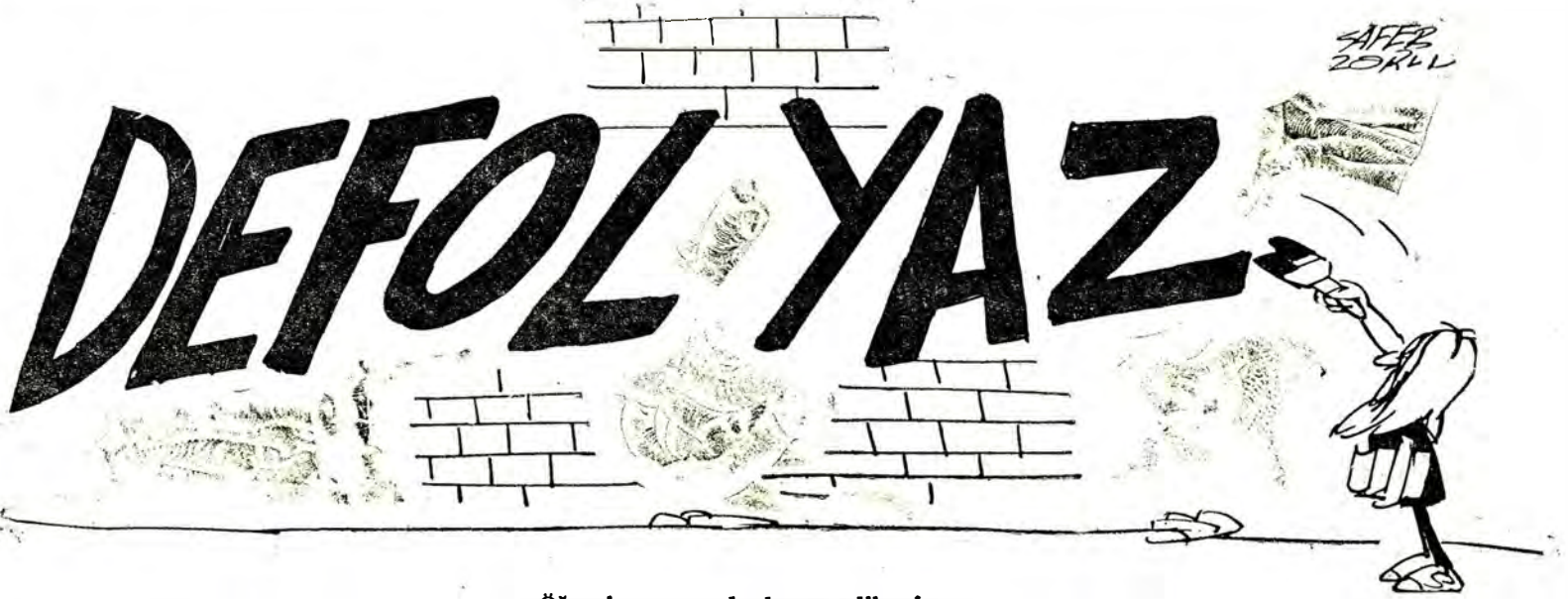
* Eşegini sağlam kazağa bağ-
la. Sonra Allaha emanet et. Si-
gorta ettirmeyi de unutma bir
zahmet.

* Biz helva demesini de bili-
riz. Halva demesini de. Sirkeye
baklava demesini de.

YAŞAMAYA BAK!

Bastır Ankaragücü
Mangırı eline kıştır
Sporumuz da Seçimimiz de
Kendimize hastır
Aday pazarları
Ayak pazarları
Transferler
Ve daha neler neler
Ha gayret
Kalkınsın oğlum memleket
Politika de
Sendika de
Futbol de yürüt
At cebe ellibin brüt
Pahalılık karaborsa
Belleri sıkıyormuş korsa
Bir Salem yak
Boşver yaşamana bak
Böyle hayat kıyak
Bono Polişe Kota
Paraşütle düş
En üst kata
Yak bir Salem
Belini bük ver selâm
Valizlerinle dolsun istasyon
Paris'ten losyon
Roma'dan metres
İstedğin yerden kes
Böyle yapıyor herkes
Eğlenmek içindir dünya
Ötesine boşver
Sen yaşıyorsun ya...

B. E.

— Öğrenime yazın da devam edilecek —

DÖRTLÜKLER

★ MUKADDER ÖZAKMAN ★

YAN ÖDEME

Et, süt, balık, yumurta dokunuyor mideme,
Pahalılık dinlemez derece ve kademe...
Aylarca ümit ile dört gözle beklemiştik
Hiçbir şey getirmedi, fos çıktı yan ödeme!

ELEKTRİĞE ZAM

Ne vaadler duyarız, amanın da sevsinler,
Ne olur palavrayı, şu traşı kessinler...
İşte elektriğe yüzde yirmi zam oldu
İlgililer gene de: «Zam yapmadık!» desinler...

EKMEKLE OYNAMAYIN

Her gün binlerce derdi çekeriz bile bile,
Yemek derdi mesele, ekmek derdi bir çile...
İkide bir durmadan somunları küçültüp
Ne olur oynamayın halkın ekmeği ile!

MİLLETVEKİLİ MAAŞLARINA ZAM

Maaşına zam olmuş milletvekillerinin,
Yetkilinin verdiği cevaba da aferin!
5200 Lira maaşa zam değilmiş
Zam değilse bize de 5200 verin!

BELEDİYE MALİ DENİZ...

Adamlar az kirayla safasını sürmüşler,
Belediye malını deniz gibi görmüşler...
İsyan'a gelene dek güzelim İstanbul'u
Yemeyen domuz demiş habire sömürmüşler...

DOMUZ AHIRI

Her Schmidt'in sözleri gitti Türk'ün ağına,
Türkler ki Almanları basmıştır hep başına...
Der Spiegel yazıyor Başbakanın sözünü
Türkiye'yi benzetmiş bir domuz ahırına...

YAVAŞ YAVAŞ KALKINALIM

OECD Bakanlar Kurulu bak ne demiş,
Tam 24 ülkeye birer rapor göndermiş.
Bu ülkeler içine Türkiye de dahildir,
«Yavaş yavaş kalkın!» diye bize önermiş...

ŞU BİZİM TV

İkide bir TV'ye Türkân Şoray çıkıyor,
Seyyal Taner ve Yeliz, Belgin Doruk sıkıyor...
Ayla Algın, Nilüfer, Tanju Okan ve Neco...
Aynı yüz, aynı şarkı... İnsan artık bıkıyor...

H MLET FATMA

Nur Sabuncu Hamlet'le kavuşmuştu ünine,
Heyecan Başaran da oynamış idi gene...
Metin Erkan bilmez mi Hamlet ince bir tiptir,
Fatma Girik fiyasko, gitmez Hamlet rolüne...

TÜRKÇE ÖĞRENELİM

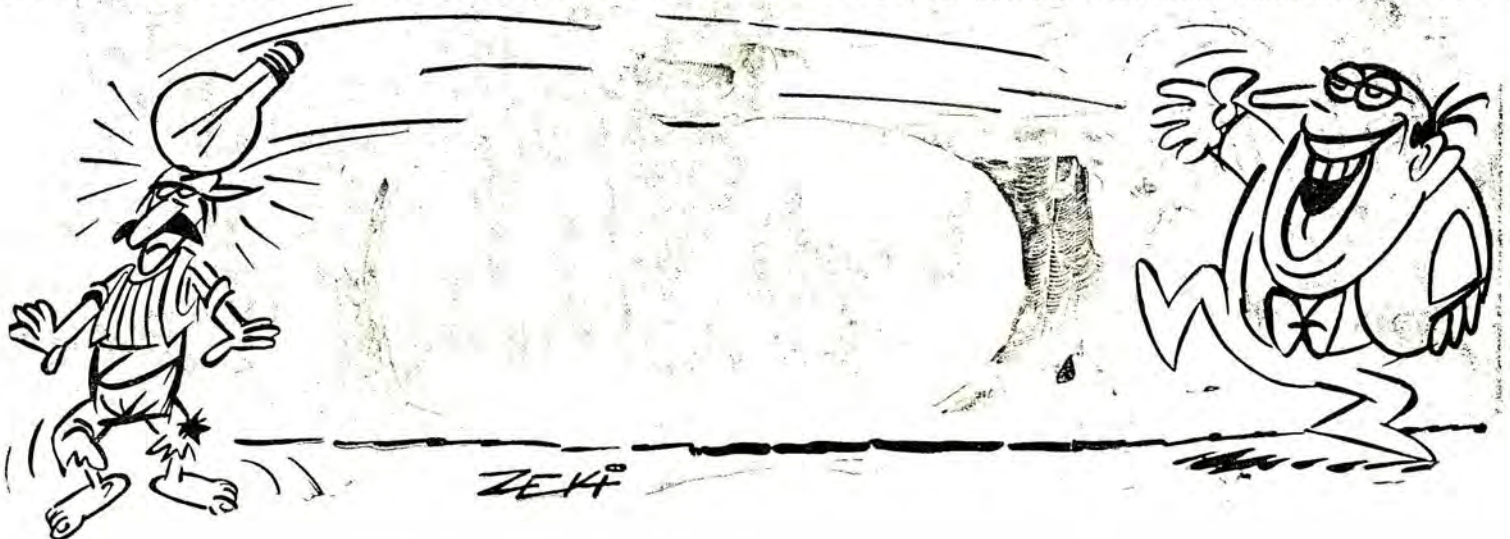
Beşiktaş'ın Başkanı ne demiş siz bir bakın:
«Beşiktaş için siz de gelin bir kibrit çakın!»
Türkçemizde var mıdır kibrit çakmak deyimi?
Başkan der ki: «Biz yaktık, yetmedi siz de yakın!»

TANRIM TULAY'I BAŞTAN YARAT

Tulay'a yeni dudak, burun, kaş takılacak,
Bacakları düzelip göğüsleri kalkacak...
Bu kadar uğraşıya, eziyete değer mi?
Tulay'ı baştan yarat Tanrım oldu olacak!

HAYAL VE GERÇEK

Ne denizler, ne dağlar, ne kayalar hayali;
Ne Ahmet'ler, Mehmet'ler, ne Yahya'lar hayali...
Ne varsa bu âlemde senin elle tuttuğun
Suntalar gerçek amma mobilyalar hayali...

DEMİREL — Bütün köyleri elektrik ışığına kavuşturacağız!...

HAK SAHİBİ

Köpeğe çok merakım olduğundan evde köpek bulundururum. Hizmetçi temizlik işlerine ve köpeğe bakıyordu. Geçenlerde hizmetçiyi işten çıkardım, hesabını kesip parasını vererek derhal evden ayrılmasını söyledim.

Hizmetçi tam kapıdan çıkarken paranın birazını köpeğin önüne attı. Merak ettim ve sordum. Ne dese beğenirsiniz?

— Bulaşık kapları o yalardı da.

A.Ü. Tıp Fakültesi Hijyen ve Koruyucu Hekimlik
Kürsüsü Sekreteri — Sıhhye/ANKARA
Ali Rıza BAYINDIR

Durak mı?

İki köylü, tarla sulama anlaşmazlığından kürek küreğe girmişler. Yanda yörede de kimsecikler yok. Birbirlerini oldukça tartaklamışlar vede yara bere içinde bitkin düşmüşler.

Adı Ahmet olan, Mehmed'e sormuş:

— Lan Memet, yorulduk durak mı?

Bitkin suluyan Mehmet cevap vermiş:

— Durak gayri. Bak ayıracak kimsede yok çevrede...

Bulutlar

Gündüz Kutlu

2. Okul Sokak No: 5/19

ELBİSESİ YOKMUŞ

Evin erkeği, akşam işten döndüğü zaman, kendisine kapıyı açan karısını çırılçplak bir vaziyette görünce şaşırır ve sorar.

— Aman karıcığım! bu ne hal böyle?

— Ne yapayım şekerim elbise yok ki?

Kocası bu cevap üzerine sinirlenir ve karısının bileğinden tutarak gardroba sürükler — Dolabın kapağını açarak elbise-leri sıralamaya başlar.

— İşte maksı - işte mini - işte tünik - merhaba Ahmet bey işte pantolon...

Mehmet KARA/ANKARA

Yazısız

(Akın — ANKARA)

ZAMANE ÇOCUĞU

Babası o gün evin çocuğuna bir kardeş geldiğini müjdelemek istedi;

— Oğlum bugün leylek sana bir kardeş getirdi, nasıl sevindin mi?

— Leyleklerle düşüp kalktığını bilmiyordum baba...

E. GÜLŞEN

Şehitler Cad. No: 54

Gültepe/İZMİR

— Çabuk çık kızım!... Denizde köpek balıkları varmış!...

Haşmet CİHAN — KIRKLARELİ

KUMAR

Polis evi basmış, dört kişiyi yakalamıştı. Adamların hallerinden kumar oynadıkları anlaşılıyordu.

Hepsini teker teker sorguya çektiler. Birinci adama: «Sen» dediler, «Kumar oynamakla kanuna karşı geliyorsun».

«Yok canım» dedi adam. «Ben buraya çene çalmaya geldim.» Aynı sözleri ikinci adamda söyledi.

«Asla» dedi ikinci adam. «Bunları tanımıyorum bile.» «Ya sen?»

«Ben kâğıt oynamam» dedi üçüncü. «Ötekileri seyrediyordum.»

Polis elinde bir kâğıt destesi tutan dördüncüye:

«Artık» dedi, «Sende inkâr edemezsin ya.»

«Ben mi?» dedi, «İnsaf edin polis bey... Tek başına kumar oynanır mı?»..

İlhan İŞÖZEN

Numune Hastanesi karşısı Güzel Evler
Ap. A/Blok No. 9/SIVAS

OTOBÜS SEFASI

HANIM'lar, BEY'ler,

Lütfen sıkışın,

sıralar dörder.

Sen baaayan,

biraz daha sıkışiver,

arkandakiler de insan!..

Hababam, ha gardaşım

ilerleyiver bir adım,

şu herifi de alalım,

Önden in bayum önden,

arkadan yasak,

LEVHAYA BAK!..

Otobüsle gitmenin de,

binip inmenin de

bir kaidesi var elbette;

Ne kaideye uyan,

ne nizamdan anlıyan var,

Yahu, nasıl İNSAN BUNLAR!..

Cevat BAYYİĞİT

Yakacak Koop. Evleri No.

26-A Daire, Yenimahalle

ANKARA

FEN BİLGİSİ HOCAMIZ

Fen Bilgisi hocamız şöyle anlatmıştı.

Kimya dersinde çocukları söz-lü yapıyordum, bir kaç talebe-den sonra sıra Mustafa'ya gel-mişti.

— Söyle bakayım Mustafa, tu-zun bileşik formülü nedir?

Düşündü düşündü aradan epey zaman geçmişti ki, halen cevap yoktu. Sinirlenerek sordum.

— Oğlum ne bekliyorsun, bir şey bilmiyormusun?

Ağızdan birşeyler geveliyerek,

— Ne acele hocam,

Ali Rıza BAYINDIR

NOT: Tuzun formülü NaCl

A.Ü. Tıp Fakültesi Hijyen ve

Koruyucu Hekimlik Kürsüsü

Sekreteri Sıhhye/ANKARA

ANLAYIŞ

Öğretmen yazılıdan önce öğrencilere yazılı hakkında bilgi veriyordu:

— Çocuklar soruyu önce iyice anlamak için dikkatlice okuyun.. Sınavın bitmesine yakın arka sıralardan bir mırıldanma duydu. Mırıldanan çocuğa nedenini sordu;

— Hocam soruları daha iyice okuyordumda...

E. GÜLŞEN

Şehitler Cad. No: 54

Gültepe/İZMİR

(Nuri BİLGİN/İSTANBUL)

KİM NE SÖYLEDİ

İBRAHİM APATAY

SAYIN BAYAN X

Merhaba sayın bayan X
Öncelikle size sevgilerimi sunarım
Özür dilerim vermedim adınızı
Darılmazsınız bana umarım.
Gördüm ki geçen akşam yolda
Yapayalnızdınız, önünüze bakıyordunuz
O bakışlarınızla, o ölesi tebessümünüzle
Kimbilir hangi canları yakıyordunuz.
Çorabınızı yeni almışsınız galiba
Hepte çorabınız kaçır inat bu ya
Böyle oturuşa sayın bayan X
Ne çorap dayanır ne de dünya.
Bu kez yalan söylemeyin n'olur
Dün kimdi kordon'da yürüdüğünüz kolkola
Hiç etrafı umursamaz hâliniz vardı
Ama bahar şimdi bahar ola şen ola.
Liseyi zar zor bitirdiniz biliyorum

Oysa idealiniz üniversiteydi hemde tıp
Görüyorum ki hep rejimdi yapmaya
Her gün her saat başı kilonuzu tartıp.
Müzik... Vazgeçemediğiniz ikinci aşk
Hele mozart'la bira yudumlamak
Biraz da romantik olmuyor mu
Doğrusu çok zor sizi anlamak.
Biraz da beni dinleyin sayın bayan X
Şu modaya yasaya bir son verin artık
Güzelliğinizden vallahi güzelliğinizden,
Aynalar çatlak, aynalar kırık.
Evet haklısınız Göremiyorsunuz beni
Yada kim bu Allah'ışkına diyorsunuz
Ne yazık ki bende adımı veremeyeceğim!
Siz beni çok hem de çok iyi biliyorsunuz.
Bedri APPAK —P.K. 90 Ödemiş/İZMİR

SIĞIR

Memur görüntülü sıska bir a-
dam, kasap'a girer. İri yarı pala-
bıyıklı kasap'a sorar:
— Koyun eti varmı?
— Yok.
— Oğlak?
— Yok
Kasap adamdan hoşlanmamış
veya tersliği üzerinde olacak ki,
ne sorduysa, yok der.
Adam bunu anlamıştı, tekrar
sordu:
— Sığır varmı?
— Hah o var işte...
Adam üzgün üzgün.
— Yooo sizi alamam, siz çok
ağırsınız!.. der ve çekip gider...
Güney SELÇUK
İhlamur Cad. No. 167/3
Bırol Apt. Beşiktaş/İSTANBUL

BULDUĞUNU KAPANLAR

Tersine gidenler
Fırsat güdenler
Gününi gün edenler
Çağımızın insam bunlar...

Başiboş gezenler
İşe yan çizenler
Gücünün yettiğini ezenler
Çağımızın insam bunlar...

Cepçiler, lüpcüler, küpçüler
Koltukçular, pohpohçular, oh
ohçular
Araççılar, tuzakçılar, kapkaççı-
lar
Çağımızın insam bunlar...

İçimizi kemirenler
Şişip şişip semirenler
Varlığımızı sömürenler
Çağımızın insam bunlar...

İyi, doğruyu çağ dışı sayanlar
Huzura, barışa posta koyanlar
Sarmış güzelim dünyamızı
Yalanlar, yılanlar, çayanlar
Çağımızın insam bunlar...

Rifat GÖKÇEN
Dört Yol Acıbadem Cad. 33/6
Kadıköy/İSTANBUL

— Kahve karaborsada —

NESİ MEŞHUR

Doktor yaşlı bir bayan hastası
ile gırgır geçmek istedi:
— Memleket Neresi Teyze?
Çorum evlâdım:
— Peki sizin oranın neyi meş-
hurdur?..
— Leblebisi evlâdım..
— Ama teyze birde Eşeği meş-
hurdur doğru mu?

Kadın gırgır geçildiğini anla-
yınca :
Doğrudur doktor bey! Bizim
orada vazifesi dışında lüzumsuz
konuşanlarada eşek derlerde on-
dan!..

Hilmi ŞAHİN
E.G.D. Hesap İşleri Md.
Veznadarı — ANKARA

YÜZSÜZ

İki bulut konuşuyorlardı. Biri:
— Kusura bakma dostum ama
şu senin yeni komşun pek yüz-
süz.
Diğeri yakını:
— Ya sorma yüzüne tükürsen
yağmur sanacak!..

Levent KALIN
Sunullah Mah. Mustafa
Zeybek Sok. No. 8

L EON adlı babacan bir adam, meyhanede, yanında duran birine kederle: — Altı aydan beri işsizim, dedi. Her yerde talihsizlik beni izliyor...

Yanımdaki adam heyecanlı: — Yarın şehrin bütün işsizleri büyük bir yürüyüş yapacaklar, gel sende katıl, diye cevap verdi.

Ertesi gün, bin kişilik bir kitle ellerinde pankartlarla yürüyüşe geçtiklerinde Leon, da vardı aralarında. Pankartlarda: (İş isteriz (Ekmek isteriz) (Çalışmak istiyoruz) gibi sözler yazılıydı.

Leon, birden, kolundan birinin çektiğini hissetti. Bir patrondu bu.

— Benimle geliniz, dedi patron. Sizi sempatik bulduğumdan, işe alıyorum.

Fena halde bozulan Leon:

— Hey Tanrım! diye geçirdi içinden. Şu arada iş isteriz diye bağırın bin kişi varken, bu adam geldi de beni buldu çalıştıracak!...

***

Ç İNLİLERİN çoğu uyku dolu bir felsefe içindedirler. Batılı bir gazeteci, bir gün tembel tembel güneşlenen bir gençliğin yanına yaklaştı ve:

— Genç ve sağlıklısın, herkesin çalıştığı bu saatlerde sen de çalışmalısın, dedi.

— Niçin? diye sordu genç.

— Niçin olacak, para kazanmak için!

— Ne yapayım parayı?

— Güzel şeyler satın alırsın.

— Ya sonra?

— Elli sene çalıştıktan sonra rahat bir yaşlılık sürersin.

— Ben ise, elli sene çalışmadan, rahat bir gençlik sürmeyi tercih ederim.

***

M İZAHÇI Alexandre Breford sayılı tembellerden biriydi. Bu yüzden çocukluğunda annesinden hep azar işitmişti. Bir gün babası onu karşısına çekmiş ve:

— Hiç bir işe yaramıyorsun, demişti. Sekiz yaşında olduğun halde sayıları ancak ona kadar doğru olarak sayabiliyorsun. Büyüdüğünde, hayatta ne iş tutacaksın anlamıyorum... Tembel sen!

Küçük Brefford büyük bir soğukkanlılıkla:

— Baba, sen boks hakemlerinden bahsedildiğini işitmedin mi hiç? diye sordu.

***

B İR fabrika direktörü, fabrika kapısına şu ilânı asmıştı: (Dinamik, bilgili, çalışkan bir memur arıyoruz).

Ertesi gün, personel şefinin karşısına bir namzet geldi.

— Kapıdaki ilân üzerine geldim.

— Çok güzel. Dinamik misiniz?

— Ohö... Pek sayılmam.

— Bilgili misiniz?

— Yok canım, ne münasebet.

— Bari, çalışkan mısınız?

— Doğrusunu söylemek gerekirse, değilim.

— Peki öyleyse ne diye geldiniz buraya?

— Bu iş için, bana güvenmemenizi önceden haber vermeğe.

***

B AZI tembeller de, tembellikleriyle öğünürler. Alp-honse Allais adlı bir mizahçı:

— Çocukluğumdan beri, o gün yapabileceğim bir işi daima yarına bırakmışumdur, demiş.

TEMBELLER

D ÜNYA tembellerle doludur. Kendilerine göre bir felsefeleri de vardır: «Çalışmak sağlık demekse, sağlığı korumak da, hiç bir şey yapmamakla sağlanır.»

«İşe esir olan, uzun yaşamaz.»

Avrupa devletleri arasında tembellik konusunda yapılan ankette, en tembel kişilerin İtalyanlar arasında, sonra da Fransızlar arasında bulunduğu saptanmıştır. Daha sonra Hollandalılar, Belçikalılar, Lüksemburglular, Danimarkalılar, İngilizler, Almanlar sırayla gelmiş. Fransızlar, bu araştırma İtalyanların başta gelmesine her zaman sevinmişlerdir. Ve bir İtalyan mizahçı: «İnsan çalışmak için yaratılmamıştır, bunun en büyük doğrulayıcısı, onun, insanı yormasıdır» demiş.

İşt, çeşitli milletlerin tembeller ve tembellik hakkındaki fıkralarından örnekler:

Jules Renard: Çalışmak, iç sıkıntısı korkusunun tek mazaretidir» şeklinde konuşmuş, ki bu da onun sayılı bir tembel olduğunu belirtir.

Tristand Bernard, randevu vereceği arkadaşına:

— Beni gelip sabahleyin gör demişti, zira o zaman çalışırım.

Sayırsız vodvil yazarı Georges Feydeon, da ünlü tembeller arasındadır. Bir gün bir arkadaşla lokantada yemek yerlerken, arkadaşları:

— Kapıdan son derece güzel bir kadın girdi. Dön bak arkana...

Georges Freydon arkasına dönmeğe üşenerek:

— Onu bana tarif et, diye cevap verdi.

***

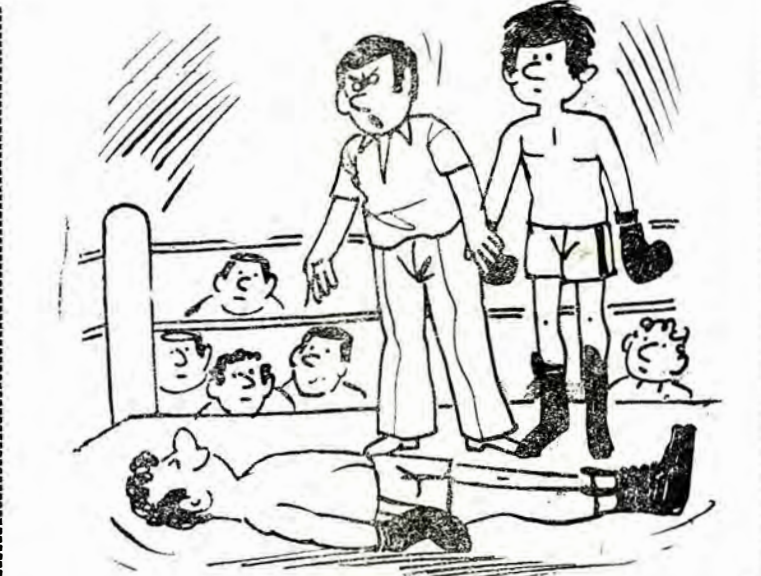
M ARCEL Achard, da ünlü bir tembeldir.

— Harikulâde olan, yapacak bir şeyi olmamak değildir. Yapacak şeyi olupta, onu yapmaktır, diye açılmış bir arkadaşına. Bu da onun garip felsefesi.

«Tembellik kıymetli bir fazilettir, diye eklemiş sözlerine. Bu günün gerçek lüksü, zamanı kaybetmesini bilmektir!»

Bir fabrika direktörü, iş alanı kapısına bir pankart astıracaktı. Bir ressam atölyesinde yazdırıyordu yazıyı. Bir ara atölyeye ye indi ressamın çalışmasını izlemek için. Atölye boştu. Pankart bitmemişti henüz. Yazılanlar: «Bu günün işini yarına bırakma...»

El yazısıyla yazılan küçük bir

— Kalk yahu.. Gong sana vurmadı.. Maçın başlaması için vurdu!...

kâğıt da raptiyeyle levhanın altına ilâstirilmişti:

«Sayın direktör, hava çok güzel, ben balık avlamağa gidiyorum. Levhayı yarın bitireceğim.»

Bazı dairelerde ise tembeller grup halinde yaşarlar. Bir iş adamı, kayınbiraderine,

— Korkunc, bir şey bu, dedi bir gün. Şef yüzünden büroda uyuyamaz oldum.

— Neden? Seni uyandırıyor mu?..

— Evet. O kadar yüksek sesle horluyor ki!

Direktör, memura:

— Size dikkat ettim, bütün sabah hiç çalışmadınız, sadece uçan sinekleri seyrettiniz! diye bağırır.

— Yanılıyorsunuz mösyö, dedi memur. Sadece uçan sinekleri seyretmedim.

— Gerçek mi?

— Evet. Bazılarını yakaladım.

İş arayan gence:

— Buraya gelmeden önceki çalıştığınız yerden bir bonservis almış mıydınız? diye direktör sordu.

— Evet, dedi genç.

— Veriniz bakayım.

— Veremem. Çünkü onu yırttım attım.

— Onu yırtmakla hata etmişsiniz.

— Eğer onu alıp bakmış olsaydınız, hata etmediğimi anlardınız.

Bütün dünyayı gezmiş olan bir işkoçyalıya:

— Elinizde olsaydı, nerede yaşamak isterdiniz? diye sormuşlar.

— Korsika'da, cevabını vermiş işkoçyalı.

— Neden?

— Oradaki insanlar çok tembeller. Özel olarak, otellerdeki personel... Başış istemek için size ellerini uzatmağa üşenirler.

İşte bu güzel adada, Korsika adasında, bir baba ile oğul arasında şu konuşma geçer:

— Oğlum, çok iyi biliyorsunki, senin büyük babanın babası tembeller şahıydı. Büyük baban tembel. Baban olan ben de tembelim. Üç amcan da tembel. Onun için, senin de bir tembel olman beni hiç şaşırtmıyor. Ama her şeyin bir sınırı vardır. Otuz yaşını geçtiğin halde hâlâ evlenmedin. Oysaki evlenmen ve bir yuva kurman lâzım. Düşün, evlendikten sonra çocukların olacak.. ve çocukların ailedeki bu uğursuzluğu kırabilirler, tembellik illetinden kurtularak çalışkan birer vatandaş olurlar, ihtiyarlığında sana bakarlar.

— Çok iyi bir fikir bu baba, diye oğlu cevap verdi. Ama hamile bir kadını nereden bulupta buraya getireceksin benimle evlenmesi için?

Ve bu sevimli delikanlı sonunda bekâr kaldı. Açlıktan ölmesi için ara sıra çalışmak zorunda kalıyordu. Çalışmak denirse buna tabii... Sabahları uyanınca, bir bozuk para havaya atıyor: «Paranın yazılı tarafı yere düşerse bu gün çalışacağım, resimli tarafı yere düşerse yatağundan çıkmıyacağım» diyor ve ona göre hareket ediyordu.

İşte dünya tembelleri, düşünceleri, davranışları...

Andre GUILLOIS'den

Çeviren :

Süheylâ AYKUT

TURİSTLER

Uyduran ve Çizen
Ayhan Aliustaoglu

Yozyürek'in Yeni Serüvenleri

SULHI DÖLEK

Arsadaki define

KARDEŞİ Yozyürek'i yolda yakaladı bir gün. «Haftalardır senin peşinde koşuyorum ağabey. Ne zor bulunur adammışsın!»

«Öyleyimidir. Temininde güçlük zammını boşuna mı alıyorum? Neden arıyordun beni peki?»

«Üç yıldan beri görmediğin kardeşine sorulacak soru mu bu?»

«Haklısın,» dedi Yozyürek. «Değil. Sorulacak soru şu: Neden her üç yılda bir başıma ekşiyip beni tedergin ediyorsun kardeşim?»

«Bu kez seni eve çağırma gel-dim.»

«Eve çağırma mı geldin? Hangi eve? Dur, karışıklık verme. Belki kötü bir evdir.»

«Alayı bırak ağabey,» dedi Yozyürek'in kardeşi. «Hepimiz seni yeniden aramızda görmeyi çok istiyoruz.»

«Yüzünlü şeytan görsün! Ayrıca, para umuyorsanız beş kuruşum yok.»

«Para mara ummuyoruz Zaten biz zengin olduk artık.»

«Zengin mi oldunuz?»

«Evet, zengin olduk. Babam bir ev aldı.»

«Buna sevindim işte. Biliyor musun, bir anda farkına vardım hepinizi ne çok özlediğimi! Aylardır gözümde tutuyorsunuz inan ki.»

«İyi,» dedi Yozyürek'in kardeşi. «Gel benimle.»

Baba ocağı... Kapıdan girerken gözleri nemlenmişti Yozyürek'in, ağ-gözlükle çevresine bakmaktan. Evin büyüklüğü, bu eşyalar, bu manzara, bu rahatlık... Yozyürek bunca yıl çektiği zorlukların sona ermek üzere olduğunu seziyordu.

Yozyürek, babası ve öbür kardeşleriyle öpüştü, özlem giderdi. Kardeşlerinin arsızlığı ve yüzüzlüğü gitmiş, üstlerine bir olgunluk gelmişti. İkizler hâlâ kekeleyorlardı ama, zengin çocuklarına özgü şirin bir kekeleyişti bu. Yozyürek'in odun yaratılışlı babası bile değişmişti:

«Oturunuz değerli çocuğum.»

«Oturunuz değerli babacığım. Sana ne oldu böyle?»

«Hiç. Felek hazretlerinin yüzümüze güleceği tuttu işte.»

«Onu demiyorum. Konuşman fa-

lan değişmiş. Adam kılığına... Yani demek istediğim...»

«Açıklaman gerekmez yavrucuğum. Anlıyorum. Biz eskiden beri ince yaratılışlı idiysek de daha önceden bu inceliğimizi açığa vurmamıza parasızlık engel olmuştu. Yaşam bir bal çanağına benzer sevgili yavrum. Ama şimdi siktiret bütün bunları. Sen ne haltlar karıştırıyor-sun görüşmeyeli?»

«Her zamanki haltları,» dedi Yozyürek. «Bir deli esintinin önüne kapılmış sürükleniyorum.»

«Karnın aç mı?»

«Benim karnım hiçbir zaman doymadı.»

«Hırsan yana benden aşağı kalmazsın. Aslında sen bana bu gördüğün mızızlardan çok daha yakın olmalıydın. Ne yaparsın ki kollarımız çok erken ayrıldı.»

«Hatırlıyorum,» dedi Yozyürek. «Evden taşınıp beni piç gibi geride bırakmıştın.»

«Ayrılmaların güzel yanı, kişilere eniden kavuşma olanağı vermesidir,» dedi Yozyürek'in babası.

«Öyle olsun,» dedi Yozyürek. «A-yıp olmazsa bir şey daha sorabilir miyim?»

«Bu evde hiçbir şey ayıp değildir sevgili oğlum. Sor.»

«Kimi soydun?»

«Hiç kimseyi. Ben hırsızlığı sevmem. Namusumla zengin oldum.»

«Nasıl senin namusunun fazla para etmeyeceğini bilirim ben.»

«Ba - ba - ba - babam arsa işine girdi,» dedi kekeme ikizlerden biri.

«H - hem de n - n - gi - gi - giriş,» dedi öbürü.

«En iyisi b - b - b - biz s - susalım da b - b - babam anlatsın,» dedi ilk ikiz.

«İyi olur,» dedi Yozyürek. «Anlat-sana baba, nedir bu arsa işi? Bildiğim kadarıyla böyle işlere başlayabilmek için anapara gereklidir. Seninse hiçbir zaman rakı parasından fazla paran olmadı.»

«Anlatayım sevgili oğlum. Bu arsayı bana borca sattılar.»

«Hangi arsayı?»

«Ankara'nın göbeğindeki seksen metrekarelik arsayı. Al bunu, dediler, paran olunca azar azar ödersin. Fıatı da ucuz.»

«Seksan metrekare biraz küçük değil mi? Ne yapılır üstüne?»

«Haklısın. Üstelik bu dediğim arsa, dört metre genişlik ve yirmi metre derinlikte. İki yüksek yapı arasına sıkışmış kalmış dar bir şerit. Zaten bu yüzden satıştaki kolaylığı sağladılar bana.»

«Sonra?»

«Sonrası, düşünmeye başladım.»

«Eyyvah!»

«Düşündüm düşündüm bir şey bulamadım. Sonra biri bir akıl verdi, ona uydum. Arsama moloz döktürtmeye başladım.»

«O neden?»

«Kamyon başına kırk lira alıyorum da ondan. Yakındaki yapı yerlerinden çıkan toprağı sahipleri ta uzaklara götürüp dökmek, bir kamyon toprak için on lira dökme parası ödemek zorunda kalıyorlardı. Öyle uzağı gitmeniz gereksiz, dedim, gelin toprağınızı buraya atın. Zaman kazanırsınız. Ama ben on yerine kırk lira alırım, dedim. Onlar diünden razıydılar. Kamyonun biri gidip biri gelmeye başladı.»

«İyi ama baba, seksen metrekarelik yere kaç kamyon moloz döktülebilir ki? Kısa zamanda dolmadı mı arsa?»

«Evet, arsa kısa zamanda toprakla doldu ve yine bir düşünce aldı beni. Düşünmekle bir çözüm bulamadım. O sırada bir başkası bir başka akıl verdi, ona da uydum. Arsaya toprak yığdırmaya devam ettim. Yükseklik on metreyi buldu. Bir süre sonra iki yandaki iki apartmanda oturanlardan yakınmalar yükselmeye başladı. Evimizin duvarlarını toprakla kapattın, nemden verem olacağız falan diyerekten...»

«Arsa senin değil mi? İstediyini yaparsın.»

«Arsa benim ve istediğimi yaparım. Böyle dedim. Sonra dedim ki, eğer boşaltma ücretini siz verirsiniz arsayı boşalttırırım. Aralarında denkleştirip verdiler istediğim parayı.»

«Boşaltsan bile yeniden dolar arsa. Yandakiler her zaman sana para vermezler ki arsayı yeniden boşaltmak için. Sonra seni belediyeye şikâyet de edebilirler.»

«Bunlar benim de aklıma geldi. Düşündüm düşündüm, bir çıkar yol bulamadım. Neyse, biri bir akıl daha verdi. Gidip sordum bu akla uyarak, toprağı ihtiyacı olan var mı diyerek... Bir yerlerde bir hastane yapılmış. Hastanenin yapıldığı yer bataklıkmış ve doldurulması gerekiyormuş. Gidip bu adamlarla anlaşma imzaladım. Gelin, dedim bu benim arsamdan istediğiniz kadar toprak alın. Kamyon başına kırk lira vereceksiniz. Sudan ucuz. Olur dediler. Şimdi Ankara'nın göbeğindeki bu seksen metrekarelik arsaya hem yük boşaltmak isteyen, hem de toprak yüklemek isteyen kamyonlar geliyor. Her biri de bana kırk lira veriyor. Bir yıldır böyle sürüp gidiyor bu. Artık kamyonları boşaltıp tekrar yükleme durumu da kalktı. Gelen dolu kamyon hastane yapım yerine yöneliyor doğruca ve ben seksen lira kazanıyorum kamyon başına. İki yandaki iki apartmanı satın alıp işi genişletmeyi düşünüyorum. Ama kiralara daha kazançlıysa yıktırtmam apartmanları. Bir hesaplayayım da...»

«Aman sen hesaplama,» dedi Yozyürek. «Bırak biri akıl versin yine.»

«Ben de böyle düşünüyorum,» dedi Yozyürek'in babası. «Gel şimdi iki lokma bir şey yiyelim, toprak ne verdiyse...»

Sulhi DÖLEK

Yozyürek'ten Yozlamalar:

«Bazılarının gözünü toprak doyurur, bazılarınınkini ise bütün açlaştırır.»

Akbaba

Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap

Sekreter : Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer :
Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :

Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8-10, Daire: 3. İstanbul
Telefon : 22 18 11

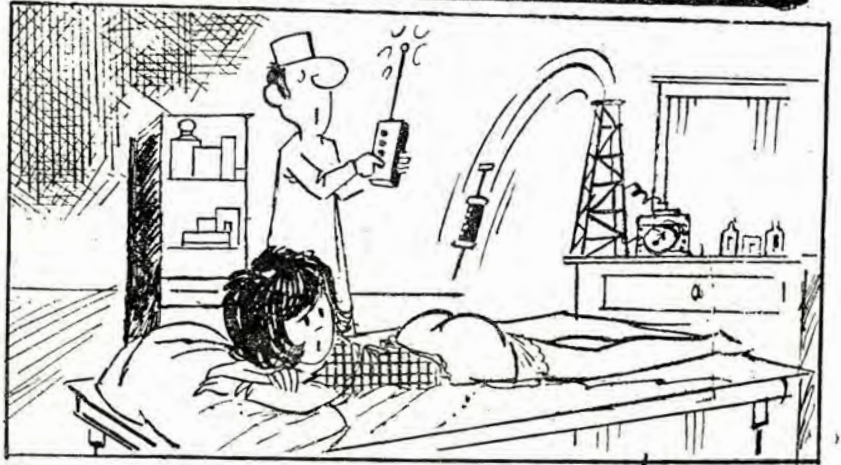
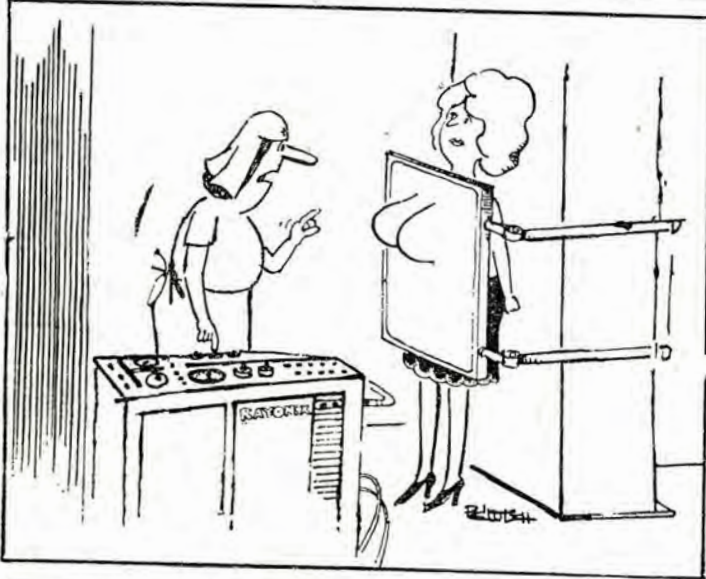
İLÂN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira.
Fiyatı : 250 kuruş,

ABONE FİYATLARI : Yurt içi yıllık 125.— TL. Altı aylık 62.50 TL. Yurt dışı yıllık 250.— TL. Altı aylık 125.— TL.

DOKTORLAR

MILLETLER GÜLÜYOR

DELİNİN KÖPEĞİ

Diş fırçasına ip bağlayıp hastanenin bahçesine çıkan deli:
— Haydi Bobi, benim cici köpeğim, gel seninle biraz gezelim, dedi.

Bu sözleri duyan doktor sordu:

— Ne yapıyorsunuz? İp bağlayarak çektiğin bu şey nedir?

— Ne olacak, diş fırçası...

Deliden akıllıca bir cevap alan doktor uzaklaşırken deli ipin ucundaki diş fırçasına doğru eğilerek: fısıldar gibi bir sesle:

Haydi Bobi, dedi, benim cici köpeğim... Doktoru atlattık, yürü gezelim...

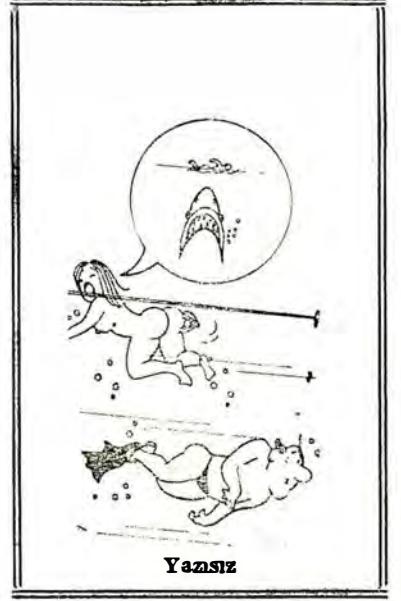
AH ŞU KADINLAR!...

Kadın kendisini hiç iyi hissetmediğinden doktora giderek şikâyetlerini anlattı. Doktor:

— Mülhim bir şeyiniz yok, dedi. Bir kaç sıcak banyo alın. Açık havada fazla hareket edin ve sımsıkı giyinmeyi sakın ihmal etmeyin.

Akşam, kadın kocasına:

— Kocacığım, dedi, doktor bana güneye gitmemi tavsiye etti. Sonrada kayak yapmam için İsviçreye sağlık verdi. Ayrıca kış boyunca kürk manto giymem lazımmış.

Yazsınız

Yazsınız

ACI GERÇEK

Evlü erkek her gece eve geç dönüyordu. Eve her gelişinde de karısına:

— Merhaba, üç çocuğumun annesi, derdi.

Kadın, kocasının bu sözlerine bir çare bulmak gerektiğini düşündü. Bir gece yine eve geç dönen koca:

— Merhaba, üç çocuğumun annesi, deyince, kadın dayanamadı:

— Merhaba, bir çocuğumun babası, diye cevap verdi.

— Yeni postacı bize bakmaktan önünü göremedi!

KADIN — ERKEK FARKI

Bir kadınla bir erkeğin reaksiyonları birbirinden tamamen değişiktir. Aynı yerde, aynı olayla karşılaştıkları zaman bile. Örneğin, kadın dizini bir iskemleyle çarpınca (Ay) diye bağırarak önce dizini oğar, sonra bir daha ona çarpmamak için iskemleyi oradan kaldırarak duvara dayar.

Erkek ise, dizini iskemleyle çarpınca derhal küfredmeye başlar:

— Allah kahretsin! Bu sandalyayı böyle yolumun üzerinde kim koydu!...

SAMİMİ BİR İTİRAF

Uzun süre seviştikten sonra evlendiler. Kadın ilk gece kocasına sordu:

— Beni yine eskisi kadar çok seviyor musun?

— Kocası safiyetle karşılık verdi:

— Sevgilim, kadınları ne kadar çok sevdiğimi öteden beri bilirsin!...

PATLAMA

Oteldaki odasına yerleşen yeni müşteriye, otelci:

— Burada sizden önce çok kuvvetli bir patlayıcı madde bulan bir kadın profesör kalmıştı, dedi.

— Ya, duvar ve tavanındaki izler infilâk izleri mi?

— Hayır efendim, profesörün...

AŞK RÜYASI

Genç erkek âşık olduğu kıza:
— Juliette, seni çok seviyorum, her gece rüyamda seni görüyorum, dedi.

— Sahimi?..

— Söylüyorum, her gece rüyama giriyorsun...

— Eğer beni iddia ettiğin gibi sevseydin, uyuyamazdın ki!

ŞÜPHELİ TEZKİYE

İki yahudi müşterek dostlarının cenaze törenine geç kalmışlardı. Mezara yaklaşıkları sırada Hahamın şu sözlerini duyular:

— Rahmetli çok iyi bir insandı. Hayatta hiç kimseyi kazıklamadı...

Mezara yaklaşan yahudilerden biri ötekine döndü:

— Yanlışlıkla başka bir cenazeye geldik galiba, dedi. Acaba bizimki nerede?...

BÜYÜK ADAM

Şehirli turist kadın, köyün yoksulluğunu seyrettikten sonra:

— Burada hiç büyük adam doğdumu? diye sordu.

Köylü kadın:

— Hayır, dedi biz ancak bebek doğurabiliyoruz. Kentlerde başka türlüdür herhalde.

GÜZEL ZİYARETÇİ

Tatilde, bir otel odasında bir delikanlı gece yatmağa hazırlanıyordu. Bir ara oda kapısı açılarak güzel bir kız girdi odaya.

— Oh, affedersiniz, dedi kız, odamı şaşırmış olmalıyım...

Delikanlı cevap verdi:

— Üzülmeyiniz, Ama isterseniz bu gece sabaha kadar burada kalınız, oda sizemi aitti, yoksa banamı aitti bir karara varınız.

OTOMOBİL KAZASI

Annesi genç kıza sordu:

— Yeni otomobille kaza yaptığını öğrenince baban ne dedi?

— Sarfettiği küfürleri saymasam olur mu?..

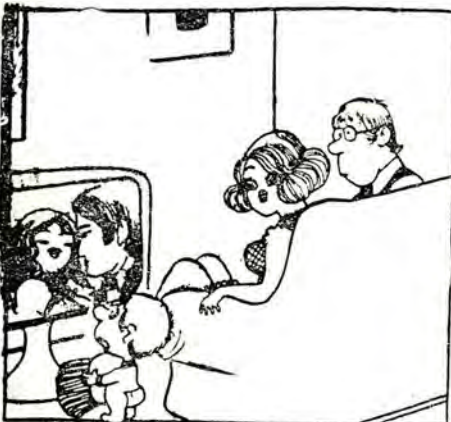
— Olur tabii.

— Öyleyse hiç bir şey söylemedi.

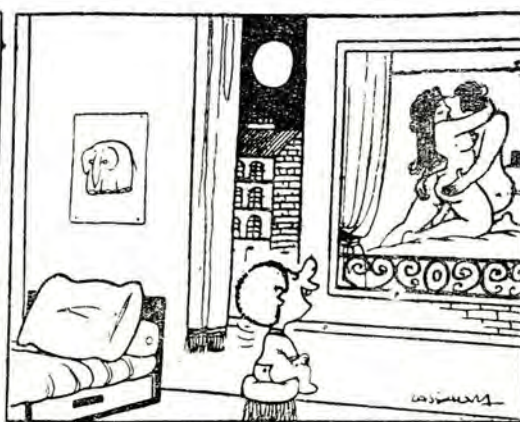
GÜNAH ÇIKARMA

Çok hafifneşrep bir kadındı. Günah çıkartmak istiyordu. Papaz:

— Madam, dedi, izin verin de bir kaç pazar arkadaşımı daha çağırayım. Zira bu şerefın altından yalnız başıma kalkabileceğimi sanmıyorum.

— TV'deki aşk filminde iş yok... Ben canlı yayın seyredeceğim!...

— Oto — Stop nasıl yapılmış gör şimdii!...

İşte, hediye vermenin en güzel yolu! Hediye Çekleri

Yakınlarınızın mutlu günlerinde en çok sevinecekleri hediyeyi verin onlara. En arzuladıkları şeyi almalarına imkân verecek bir hediye çekini : Doğum günlerinde, nişanlarında, evlenme törenlerinde, yeni yılda, mezuniyet günlerinde ve daha nice mutlu günlerinde... Hediye çekleri böyle günler için hazırlanmış, renkli, özel desenli kuşe kapları içinde, Yapı ve Kredi Bankası Şubelerinde emrinize hazırdır.

Herhangi bir Şubemize uğrayıp birini seçin hangi mutlu gün için düşünüyorsunuz.

Hediyeyi vermek istediğiniz şahsın adına, 5.000 liraya kadar dilediğiniz miktarda.

Bu şahsın adına doldurulmuş hediye çeki, zarif desenli kabı içinde size hemen verilecektir.

Artık yakınınıza sunabilirsiniz, mutluluklar dilerliğiyle...

En çok istediğini kendisi seçsin ve daima sizi hatırlasın.

Sizce de hediye vermenin en güzel yolu bu değil mi?

YAPI ve KREDİ BANKASI

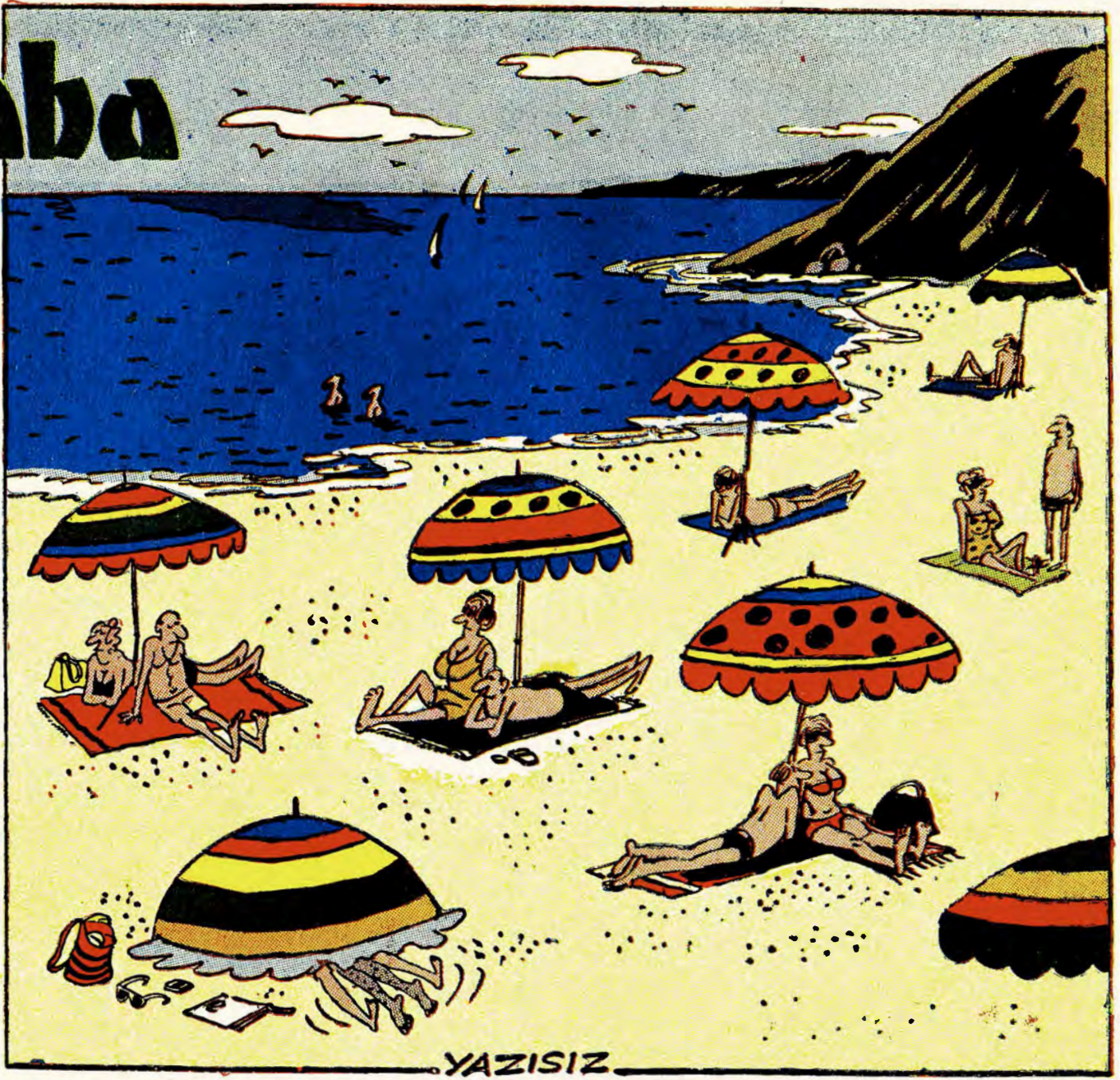
Daima en iyi hizmet

moran yk31

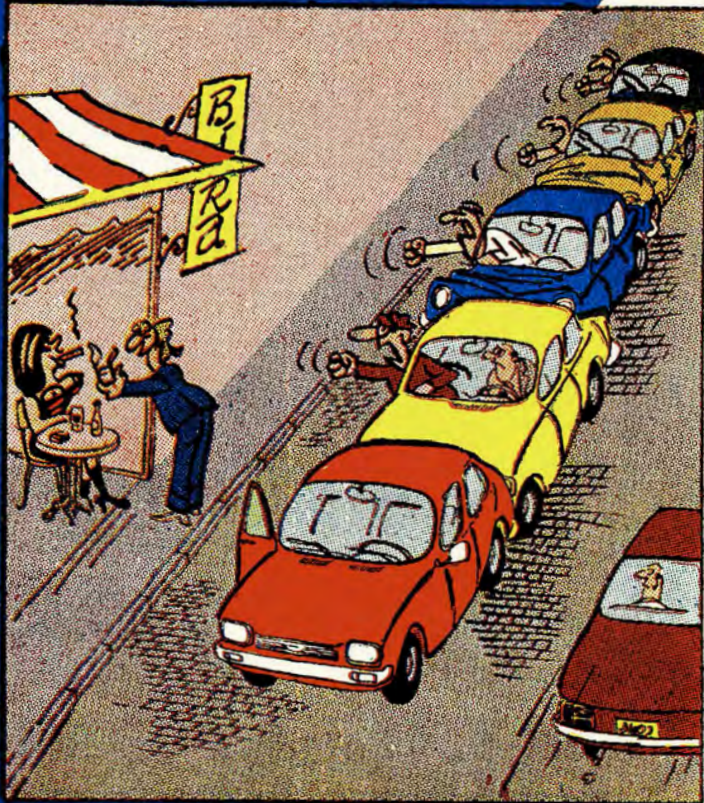
Akbaba

YAZISIZ

YAZISIZ

YAZISIZ

- Aaaa.. İKİSİ DE AYNI ZAMANDA KONUŞMAĞA BAŞLADI!..